

felige til alle disse forskjellige Diemed, hvor skulle vi saa hente Pengene fra? Fra Universitetet og ikke fra Statskassen. Derfor skulle vi sørge for, at den Deel af Statskassen, som vi kalde Universitetets særlige Fond, ogsaa er istand til at kunne bære en Deel af Udgifterne. Saaledes er min Betragtningssmaade, og Spørgsmaalet er nu: vil Rigsdagen opfatte Forholdet saaledes, som Ministeren synes at gjøre, at Universitetet virkelig har Eiendomsret til disse særlige Fonds, eller saaledes som jeg troer, er det Rette, at det af disse særlige Fonds kun er de private Legater, hvorover Universitetet saaledes kan raade, men at Staten maa kunne raade over de øvrige Midler med den samme Frihed, som den raader over de andre Dele af Statskassen?

Den ærede Minister gjorde sig lystig over Udtryk, som jeg ikke havde brugt, for paa den Maade at vinde Thingets Medlemmer for sig. Men det kalder jeg et Slags Boldspil, og det er uheldigt, især fra en Ministers Standpunkt. Jeg kunde for den Sags Skyld, saa gammel jeg er, naar jeg ellers ansaae det for passende, ogsaa spille Bold med Sagen; men det vil jeg ikke gjøre, for ikke at give Anledning til at sige, at jeg ikke saa Sagen alvorligere end Ministeren.

Jeg skal kun endnu bringe i Thingets fornyede Overveelse, at Spørgsmaalet her til endelig og sidst ikke dreier sig om disse 100 Rb., men det dreier sig om, om man i det Dieblif, man gjør det store Skridt, at give Gagetillæg efter Tjenesteaalder, og giver Sikkerhed for Ga-

gernes Forøgelse i dyre Løber, da her vil give det første Exempel paa den hele Lønningsfags Behandling, og tillige sørge Gagescalaen. Hovedspørgsmaalet er: vil man i det Hele paa en Tid, hvor vi maa være komne til den Erkjendelse, at 7 magre Aar kunne følge paa 7 fede — vil man i et saadant Dieblif handle efter Indflydelse af de fede Aar, eller vil man blive staaende og først see, hvorledes det gaar med de magre? Det er Hovedspørgsmaalet; nu votere man, som man vil!

Kirke- og Underviisningsministeren: Dersom Spørgsmaalet virkelig forelaa saaledes, vilde det vistnok hjælpe meget til Afstemningen for Adskillige. Jeg maa imidlertid bestemt protestere imod, at det er det Spørgsmaal, som ved Afgjørelsen af de stillede Undringsforslag foreligger til Afgjørelse. Jeg skal forøvrigt vel vogte mig for at gaae i nogen udførlig Detail med Hensyn til hele denne Sags tidligere Behandling. — Men jeg kan ikke nægte, at jeg med højeste Forundring har hørt den ærede Rigsdagsmand blive saa opirret over de Uttringer, der fra min Side ere faldne. Jeg troede netop ved iforveien at have udtalt mig over min Stilling ligeoverfor ham at have forhindret, at han skulde betragte Sagen fra den Side, som han har taget den; jeg tilstaaer, at jeg ikke har kunnet finde Grunden til hans uforklarlige Sindsbevægelse, ikke har kunnet see Andet, end at han meget mindre end nogen Anden kunde være kaldet til at optræde paa denne Maade.